

— Es que no ho deia pas com a cosa seva, deia que en Viadé li havia dit.

— Ni així tenia dret a dir-ho, com ja t'he fet avinent.

— Es que no es del que miran més prim, es una mica fresc aquell minyó.

— Temps ha que ho sabem, però amb aquestes lleugereses no se'l que busca.

— Ni jo tampoc, senyor Gregori, i aixó que'l conec un bon xic.

— ¡Ja ho crec que'l coneixes!, més que jo

— Ja veurem on va a parar.

— En lloc, Nasi, en lloc.

Pel trasllat
MARCH.

Unes paraules d'En Cambó

EN el miting del Iris Park de presentació de la candidatura regionalista, En Cambó digué, entre altres coses, lo que segueix:

Es aquest el moment en el qual la bandera catalana es arrebassada dels balcons del poble (Ovació.) i es castiga pels representants de la ciutat als que l'ostenten, el moment que la nostra premsa és amordassada i que pels representants del poder s'han comès tota classe de violències. En aquests moments ens dirigim al poble perquè exerciti els seus drets. Sembla que ara nosaltres estiguem en inferioritat, però això és sols en apariència, perquè la violència no ha estat mai altra cosa que la manifestació de les coses que s'esfonen. (Ovació.)

Amb la violència es pot contenir un moviment, però mai la violència ha vençut un moviment. La violència contra la voluntat d'un poble pot donar apariències externes de domini, però, en realitat, la violència ha concentrat la voluntat i ha fet créixer el desig de llibertat del poble de Catalunya. (Aplaudiments.)

He vist aquests dies en terres assolades per la guerra, que l'acció destructora dels exèrcits no ha destruït gairebé res. En terres de França i de Bèlgica, on semblava que mai més hi havia de resorgir la vida, n'hi hagut prou amb uns mesos de calma perquè les plantes rebrofin i la naturalesa s'imposi. Si això passa amb la terra, penseu que passarà amb la voluntat d'un poble. (Aplaudiments.)

En plè règim de violència es van celebrar les eleccions de diputats a Corts, eleccions que ens van conduir a l'esplèndida victòria de Barcelona, que mai com aleshores va tenir més dret al títol de cap i casal de Catalunya.

La nostra victòria no va ser la victòria d'un partit, no va ser la victòria de la Lliga; va ser la victòria de l'esperit català, revoltat per les injúries que en nom dels alts poders es dirigien a Catalunya, per les invitacions dirigides als catalans perquè reneguessin de llur terra. (Aplaudiments.)

D'aleshores ençà, els agravis rebuts s'han augmentat; d'aleshores ençà el règim desplegat ha produït una imprestó més fonda, més viva en el cor del catalans. Les eleccions provincials tenen una transcendència cent voltes major que les eleccions de diputats a Corts. En les eleccions de diputats a Corts s'elegiren els homes que han de reclamar el dret de Catalunya a regir-se ella mateixa. En les eleccions provincials elegirem als homes que exerciran el govern de Catalunya. (Grans aplaudiments.)

Perque, senyors, en l'autonomia hi ha un aspecte extern, el de les facultats que la llei reconeix a Catalunya, però el més fort, el més intens, és l'acció catalana en prò dels interessos peculiars de Catalunya.

Més que per les lleis que consagrin l'autonomia, l'autonomia creixarà i afermarà per l'acció competent dels homes que en la Mancomunitat l'aniràn eixamplant de dia en dia, fins arribar als límits a que volem portar-la nosaltres. (Molt bé, molt bé.)